

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΝΤΙΜΩΛΙΑ ΑΘΩΩΤΙΚΗ

Αριθμ. 9678/2014

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ

ΤΟΥ Γ' ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΕΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Δημόσια συνεδρίαση της 9^{ης} Μαΐου 2014

Σύνθεση	Κατηγορούμενες	Πράξεις
Σοφία-Αλεξάνδρα Ζήκου Πλημμελειοδίκης Άγγελος Βάσιος Αντεισαγγελέας Ζωή Τσολάκη Γραμματέας	1) Α. Α. του Μ., κάτοικος Καλαμαριάς Θεσσαλονίκης οδός - Παρούσα 2) Μ. Α. χήρα Μ., το γένος Ι. Σ., κάτοικος Ο. Έβρου, οδός Παρούσα δια εξουσιοδότησεως	1. Καταδολίευση δανειστή 2. Άμεση συνέργεια στην ανωτέρω πράξη

ΕΚΘΕΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ

Στη σημερινή δημόσια συνεδρίαση του Δικαστηρίου αυτού, η Πλημμελειοδίκης εκφώνησε τα ονόματα των κατηγορουμένων, εκ των οποίων εμφανίστηκε η πρώτη κατηγορούμενη, η οποία όταν ρωτήθηκε για την ταυτότητα της, είπε ότι ονομάζεται όπως αναφέρεται παραπάνω και δήλωσε ότι διορίζει συνήγορο για να την υπερασπισθεί την παρούσα δικηγόρο Θεσσαλονίκης Θεοδώρα Χατζηπαντελίδου (ΑΜΔΣΘ 5286).

Στο σημείο αυτό εμφανίστηκε η Θεοδώρα Χατζηπαντελίδου δικηγόρος Θεσσαλονίκης με ΑΜΔΣΘ 5286, η οποία αφού έλαβε το λόγο από την Πλημμελειοδίκη είπε ότι εκπροσωπεί τη δεύτερη κατηγορούμενη, στην παρούσα δίκη, προσκομίζοντας τη σχετική εξουσιοδότηση.

Στη συνέχεια αναγνώσθηκε μετά από πρόταση του Εισαγγελέα η από 29-11-2012 εξουσιοδότηση της κατηγορουμένης Μ. Α. του Ι..

Ο Εισαγγελέας αφού έλαβε το λόγο, πρότεινε να γίνει δεκτή η εκπροσώπηση της δεύτερης κατηγορουμένης δια της παραπάνω συνηγόρου υπεράσπισης.

Η συνήγορος υπεράσπισης της δεύτερης κατηγορουμένης, έλαβε το λόγο και πάλι και ζήτησε την παραδοχή της εκπροσώπησης της ως άνω κατηγορουμένης από αυτήν.

Μετά από αυτά η Πλημμελειοδίκης με την παρουσία και της Γραμματέα κατάρτισε και αμέσως με παρόντες τους λοιπούς παράγοντες της δίκης δημοσίευσε την με αριθμό 9678/09-05-2014 απόφαση της, η οποία έχει ως εξής:

Σ Κ Ε Π Τ Ι Κ Ο

Από την διάταξη του άρθρου 340 § 2 του ΚΠΔ, όπως αντικαταστάθηκε με τα άρθρα 24 § 1 του Ν 3160/2003 και 13 του Ν. 3346/2005, προκύπτει ότι, σε πταίσματα, πλημμελήματα και κακουργήματα επιτρέπεται να εκπροσωπείται ο κατηγορούμενος από συνήγορο, τον οποίο διορίζει με έγγραφη δήλωση του, η οποία γίνεται κατά τις διατυπώσεις του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 42 και πρέπει, με ποινή απαραδέκτου, να αναφέρει την ακριβή διεύθυνση κατοικίας ή διαμονής του κατηγορουμένου, στην περίπτωση δε αυτή ο τελευταίος θεωρείται παρών και ο συνήγορος του ενεργεί όλες τις διαδικαστικές πράξεις γι' αυτόν. Από τη διατύπωση των παραπάνω διατάξεων καθίσταται σαφές ότι ο κατηγορούμενος επιτρέπεται να εκπροσωπείται στη δίκη από συνήγορο υπεράσπισης, τον οποίο διορίζει με δήλωση του κατά τις διατυπώσεις του άρθρου 42 § 2 εδ. γ' του ΚΠΔ, με μοναδική προϋπόθεση ότι στην ως άνω δήλωση του αναφέρει την ακριβή διεύθυνση της κατοικίας ή διαμονής του. Στην προκειμένη περίπτωση από τη με ημερομηνία 29-11-2012 εξουσιοδότηση η οποία αναγνώστηκε δημόσια στο ακροατήριο, η γνησιότητα της υπογραφής της κατηγορουμένης Μαρίας Αδαλή χήρα Μόσχου, επί της οποίας θεωρήθηκε, κατ' άρθρο 42 § 2 εδ.γ' του ΚΠΔ από τον Αρχιφύλακα Ευστράτιο Καλκανίδη από το ΑΤ Ορεστιάδας, αποδεικνύεται ότι η κατηγορουμένη Μ. Α. χήρα Μ., εξουσιοδότησε την παριστάμενη για λογαριασμό της δικηγόρο Θεσσαλονίκης Θεοδώρα Χατζηπαντελίδου, προκειμένου να παρασταθεί η τελευταία γι' αυτήν στην παρούσα δίκη και να την εκπροσωπήσει. Επομένως, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στην προηγούμενη νομική σκέψη, πρέπει να γίνει δεκτή η εκπροσώπηση της δεύτερης κατηγορουμένης, δια της παραπάνω συνηγόρου υπεράσπισης της, δεδομένου ότι στην ως άνω εξουσιοδότηση της, αναφέρεται η ακριβής διεύθυνση της κατοικίας της (διαμονής της).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ την εκπροσώπηση της κατηγορουμένης Μ. Α. χήρας Μ., το γένος Ι. Σ., κατοίκου Ο. Έβρου, στην παρούσα δίκη, δια της συνηγόρου υπεράσπισης της, δικηγόρου Θεσσαλονίκης Θεοδώρας Χατζηπαντελίδου (ΑΜΔΣΘ 5286).

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε αμέσως στο ακροατήριο σε δημόσια συνεδρίαση.

Θεσσαλονίκη, 9 Μαΐου 2014

Η ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Μετά την έκδοση της παραπάνω απόφασης η Πλημμελειοδίκης εξήγησε στην παρούσα κατηγορουμένη, τα δικαιώματα της και της είπε ότι πρέπει να προσέξει την κατηγορία, που θα της απαγγείλει ο Εισαγγελέας, ότι μπορεί να προβάλει κατά της κατηγορίας αυτής όλους τους ισχυρισμούς της, να κάνει παρατηρήσεις και ερωτήσεις μετά την εξέταση κάθε μάρτυρα ή την έρευνα κάθε αποδεικτικού μέσου και ότι θα απολογηθεί μετά το τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας.

Ο Εισαγγελέας έλαβε το λόγο από την Πλημμελειοδίκη και απήγγειλε με συνοπτική ακρίβεια τις κατηγορίες, σύμφωνα με το κλητήριο θέσπισμα που κοινοποιήθηκε στις κατηγορούμενες και είπε ότι για την υποστήριξη τους κάλεσε μάρτυρες κατηγορίας τα ονόματα των οποίων αναφέρονται κάτω από το κατηγορητήριο.

Η Πλημμελειοδίκης εκφώνησε τα ονόματα των μαρτύρων κατηγορίας Ι. Π., Α. Κ. και Σ. Β., οι οποίοι βρέθηκαν παρόντες.

Ακολούθως, εμφανίστηκε ο Ι. Π. ο οποίος αφού έλαβε το λόγο από την Πλημμελειοδίκη επανέλαβε την δηλωθείσα σε αναβλητική απόφαση αυτού του Δικαστηρίου, παράσταση πολιτικής αγωγής και συγκεκριμένα ότι είναι πολιτικώς ενάγων στη δίκη αυτή κατά των παραπάνω κατηγορουμένων, για ηθική βλάβη, που υπέστη από το αδίκημα αυτών και ζητεί να του καταβάλουν ως χρηματική ικανοποίηση, το ποσό των πενήντα (50) ευρώ, με τη ρητή επιφύλαξη να ασκήσει πλήρως τα δικαιώματα του, πολιτικά δικαστήρια διόρισε πληρεξούσιο του, τον Γεώργιο Τζαμαδάνη δικηγόρο Θεσσαλονίκης με (ΑΜΔΣΘ 1187) και εγχείρισε το με αριθμό 3388302 παράβολο χαρτοσήμου ποσού δέκα (10) ευρώ.

ΣΤΟ σημείο αυτό η συνήγορος υπεράσπισης των κατηγορουμένων

αφού έλαβε το λόγο από την Πλημμελειοδίκη, προέβαλε την ένσταση αποβολής της πολιτικής αγωγής, λέγοντας ειδικότερα τα εξής: «Προβάλουμε αντιρρήσεις ως προς την παράσταση της πολιτικής αγωγής, γιατί από το 2008 έχει παρέλθει πενταετία και δεν επαναλήφθηκε η δήλωση. Δεν δηλώθηκε σε κανένα στάδιο εκτός από την πρώτη φορά. Ζητάμε την αποβολή της πολιτικής αγωγής γιατί από 30-06-2008 έως και 30-06-2013 έχει υποπέσει σε παραγραφή. Έπρεπε να δηλωθεί εντός της πενταετίας».

Ο συνήγορος της πολιτικής αγωγής αφού έλαβε το λόγο από την Πλημμελειοδίκη, είπε τα εξής: «Την υπόθεση την ανέλαβα πριν από δέκα ημέρες. Εφόσον έχει δηλωθεί, δε θα δηλώνεται σε κάθε περίπτωση. Δεν μπορεί να μην δηλώθηκε στο διάστημα αυτό». Μετά ταύτα ζήτησε την παραδοχή της παράστασης της πολιτικής αγωγής.

Ο Εισαγγελέας αφού έλαβε το λόγο από την Πλημμελειοδίκη είπε ότι η παράσταση της πολιτικής αγωγής, επαναλήφθηκε εντός της πενταετίας και πρότεινε να απορριφθεί η ένσταση των κατηγορουμένων περί αποβολής της πολιτικής αγωγής, να γίνει δεκτή η παράσταση αυτής και την πρόοδο της δίκης.

Ο συνήγορος της πολιτικής αγωγής αφού έλαβε το λόγο από την Πλημμελειοδίκη ζήτησε να γίνει δεκτή η παράσταση της πολιτικής αγωγής.

Η συνήγορος υπεράσπισης των κατηγορουμένων αφού έλαβε το λόγο από την Πλημμελειοδίκη ζήτησε την παραδοχή της ένστασης της και αποβολή της πολιτικής αγωγής.

Μετά από αυτά η Πλημμελειοδίκης με την παρουσία και της Γραμματέα κατάρτισε και αμέσως με παρόντες τους λοιπούς παράγοντες της δίκης δημοσίευσε την ταυτάριθμη με την παραπάνω απόφαση της, η οποία έχει ως εξής:

Σ Κ Ε Π Τ Ι Κ Ο

Κατά τις διατάξεις των άρθρων 63 και 68 § 2 ΚΠΔ, η πολιτική αγωγή για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης μπορεί να ασκηθεί και ενώπιον του ποινικού δικαστηρίου από τον δικαιούμενο κατά τις διατάξεις του ΑΚ (άρθρο 932 ΑΚ), μέχρι να αρχίσει η αποδεικτική διαδικασία, χωρίς έγγραφη προδικασία. Περαιτέρω, στο άρθρο 937 του ΑΚ ορίζεται ότι "η απαίτηση από αδικοπραξία παραγράφεται μετά πενταετία, αφότου ο παθών έμαθε την ζημία και τον υπαίτιο σε αποζημίωση. Σε κάθε όμως περίπτωση, η απαίτηση παραγράφεται μετά την πάροδο είκοσι ετών από την

πράξη. Αν δε η αδικοπραξία αποτελεί συνάμα κολάσιμη πράξη που κατά τον ποινικό νόμο υπόκειται σε μακρότερη παραγραφή, αυτή ισχύει και για την απαίτηση αποζημίωσης". Για τη διαπίστωση αν η ποινική παραγραφή της καλύπτουσας την αδικοπραξία κολάσιμης πράξης είναι μακρότερη ή όχι της αστικής παραγραφής, θα ληφθεί υπόψη ο χαρακτηρισμός της κολάσιμης πράξης ως κακουργήματος, πλημμελήματος ή πταίσματος και η προβλεπόμενη από τον ποινικό κώδικα ή σε άλλους ποινικούς νόμους παραγραφή, όπως αυτή ως προς την διάρκεια της καθορίζεται στο άρθρο 111 του ΠΚ ή άλλου ειδικού ποινικού νόμου και η οποία, προκειμένου για τα πλημμελήματα (άρθρο 111 § 3 ΠΚ), είναι 5 έτη, και κατά τη διάταξη του άρθρου 17 του ΠΚ, η παραγραφή αρχίζει από το χρόνο κατά τον οποίο ο υπαίτιος ενήργησε ή όφειλε να ενεργήσει, δηλαδή η αφετηρία της ποινικής παραγραφής μπορεί να είναι διαφορετική από εκείνη της αστικής από αδικοπραξία απαίτησης κατά το άρθρο 937 παράγραφος 1 ΑΚ. Τέλος, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 261 ΑΚ, την παραγραφή διακόπτει η έγερση αγωγής, η δε με τον τρόπον αυτόν διακοπείσα παραγραφή αρχίζει και πάλι από την τελευταία διαδικαστική πράξη των διαδίκων ή του δικαστηρίου και κατά το άρθρο 270 ΑΚ, αν η παραγραφή διακόπηκε, ο χρόνος που πέρασε έως τότε δεν υπολογίζεται και, αφότου περατώθηκε η διακοπή, αρχίζει νέα παραγραφή. Τέτοια άσκηση αγωγής, που διακόπτει την παραγραφή, συνιστά και η κατά την ποινική διαδικασία με τη δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής εισαγωγή προς δικαστική κρίση της αξίωσης για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης (ΑΠ 416/2012, ΤΝΠ Νόμος).

Στην προκείμενη περίπτωση, οι κατηγορούμενες φέρονται ότι τέλεσαν την πράξη της καταδολίευσης δανειστών και της άμεσης συνέργειας σε αυτήν στις 23-4-2008, για την οποία ο Ι. Π. την 1-7-2008 κατέθεσε στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης την από 30-6-2008 έγκληση του στο κείμενο της οποίας περιέχεται η δήλωση παράστασης πολιτικής για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης του για το ποσό των 50 ευρώ με επιφύλαξη. Ακολουθώντας, όπως προκύπτει από την επισκόπηση του εισαγωγικού εγγράφου της υπόθεσης (κατηγορητήριο), η δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής επαναλήφθηκε στις 12-6-2013. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η παραγραφή της παράστασης της πολιτικής αγωγής διακόπηκε αρχικά την 1-7-2008 και στη συνέχεια στις 12-6-2013, με συνέπεια η απαίτηση της πολιτικής αγωγής να μην έχει υποπέσει στην πενταετή

παραγραφή. Επομένως πρέπει να απορριφθεί η ένσταση των κατηγορούμενων για την παράσταση της πολιτικής αγωγής.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ με παρούσα την κατηγορουμένη Α. Α. του Μ. κάτοικο Θεσσαλονίκης και με παρούσα δια εξουσιοδότησης την κατηγορουμένη Μ. χήρα Μ. Α., το γένος Ι. Σ., κάτοικο Ορεστιάδας Έβρου.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την ένσταση των κατηγορουμένων περί αποβολής της πολιτικής αγωγής.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την πρόοδο της δίκης.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε αμέσως στο ακροατήριο σε δημόσια συνεδρίαση.

Θεσσαλονίκη, 9 Μαΐου 2014

Η ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Μετά την έκδοση της παραπάνω απόφασης η Πλημμελειοδίκης ρώτησε τη συνήγορο υπεράσπισης των κατηγορουμένων και την δεύτερη κατηγορουμένη αν κλήτευσαν μάρτυρες υπεράσπισης και αυτοί απάντησαν αποφατικά.

Ακολούθως η Πλημμελειοδίκης ρώτησε το συνήγορο της πολιτικής αγωγής αν κλήτευσε μάρτυρες και αυτός απάντησε καταφατικά προσκομίζοντας σχετικό σημείωμα.

Η Πλημμελειοδίκης αφού είπε ότι επιφυλάσσεται ως προς την εξέταση του μάρτυρα της πολιτικής αγωγής, εκφώνησε το όνομα της μάρτυρα Σ. Χ. του Ι., η οποία και εμφανίστηκε.

Στο σημείο αυτό η συνήγορος υπεράσπισης των κατηγορουμένων αφού έλαβε το λόγο από την Πλημμελειοδίκη, είπε ότι η υπόθεση αναβλήθηκε ήδη δύο φορές κατ' άρθρο 61 του ΚΠΔ, προκειμένου να προσκομισθούν οι αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων επί των δύο αγωγών, οι οποίες έχουν ήδη εκδοθεί, τις οποίες προσκόμισε ώστε να αναγνωστούν στη σειρά της ανάγνωσης εγγράφων με τα λοιπά αναγνωστέα έγγραφα.

Ακολούθως η Πλημμελειοδίκης, διέταξε να αρχίσει η αποδεικτική διαδικασία και ν' αποχωρήσουν από την αίθουσα του Δικαστηρίου οι μάρτυρες κατηγορίας στα προορισμένα γι' αυτούς δωμάτια, πλην του Ι. Π.

Ακολούθως η Πλημμελειοδίκης κάλεσε τον πολιτικώς ενάγοντα Ι. Π., ο

οποίος όταν ρωτήθηκε για την ταυτότητα του, απάντησε ότι ονομάζεται Ι. Π. του Θ., ότι είναι κάτοικος Θεσσαλονίκης, Έλληνας και Χριστιανός Ορθόδοξος, ότι γνωρίζει την πρώτη κατηγορούμενη και δεν συγγενεύει μ' αυτόν. Δεν ορκίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 221 του ΚΠΔ ως πολιτικώς ενάγων και αφού εξετάστηκε κατέθεσε ανωμοτί τα εξής: «Τις γνωρίζω τις κατηγορούμενες και είχα φιλικές, καλές σχέσεις μακροχρόνιες μαζί τους και με την Κ. επίσης. Από τα τέλη Νοεμβρίου του 2007 μου ζήτησαν βοήθεια γιατί είχανε δυσκολίες, με αρκετές οφειλές. Σε συζήτηση που είχα μαζί τους πείστηκα, γιατί τις γνώριζα. Και οι δύο λοιπόν με έπεισαν να δώσω χρήματα για δάνειο. Ποιες αποφάσεις λένε άλλα πράγματα; Μ' έπεισαν λόγω των προβλημάτων που είχαν και μου είπαν ότι δε θα μπορούσαν να θεωρήσουν τα βιβλία. Τους έδωσα για την πρώτη εταιρεία που εδρεύει στην Καλαμαριά 17.000 στις 20/12 και άλλες 9.800 ευρώ. Αφού πληρώθηκαν με επιταγή δική μου τα 9.800 ευρώ έκαναν την τακτοποίηση των οφειλών τους προκειμένου να κάνουν ρύθμιση. Στην πορεία τα έμαθα όλα αυτά. Το έκανα γιατί με έπεισαν και έδειχναν φερέγγυες. Μου είπαν ότι θα μου τα δώσουν. Είναι ατομικά δάνεια. Αργότερα για την άλλη εταιρεία έβγαλα μία άλλη επιταγή. Τον Μάρτιο όλως ξαφνικά πήρα ένα εξώδικο από την Α. η οποία αναιρούσε το λόγο της οφειλής και είπε ότι τα έδωσα για άλλο λόγο. Αρνήθηκε την οφειλή, είχε σχεδιάσει να μη δώσει τα χρήματα και μεταβίβασε το διαμέρισμα της, στην μητέρα της που ήταν 85 χρονών και έτσι εγώ μπήκα στη διαδικασία να ζητήσω τα χρήματα μου. Δεν μπόρεσα λοιπόν να πάρω τα χρήματα μου. Δάνεισα στις δύο εταιρείες. Συμφώνησα μ' αμφότερες τις κατηγορούμενες Οι δύο εταιρείες χρωστούσαν. Η Α. ήταν κατηγορούμενη και χρωστούσε. Εξαιτίας αυτών των χρημάτων πήγαν στην Εφορία και έκαναν ρύθμιση. τους έβγαλα από μία δύσκολη κατάσταση και μ' ευχαρίστησαν κιάλας. Για το ίδιο λόγο διώκεται από την Ε. Δεν έγινε συμφωνία δανείου. Πήγε να γίνει αλλά δεν υπεγράφη από κανέναν. Ίσχυε ο προφορικός λόγος. Τα έλεγξα τα καταστατικά τους και διαπίστωσα ότι ο Οργανισμός μπορεί να γίνει από την Τράπεζα και όχι από τους Οργανισμούς. Τα καταστατικά τους δεν αναφέρουν για φυσικά πρόσωπα. Εγώ έδωσα χρήματα στις εταιρείες και όχι στην Κ. για να πάει διακοπές. Αυτές ωφελήθηκαν. Τα χρήματα τα έδωσα σε δύο δόσεις».

Ακολούθως η Πλημμελειοδίκης κάλεσε τη μάρτυρα κατηγορίας Α. Κ. η οποία όταν ρωτήθηκε για την ταυτότητα της, απάντησε ότι ονομάζεται Α. Κ.

ότι γεννήθηκε το έτος 1955 στο, ότι είναι άνεργη, κάτοικος Πυλαίας Θεσσαλονίκης Ελληνίδα και Χριστιανή Ορθόδοξη, ότι γνωρίζει τις κατηγορούμενες και δεν συγγενεύει μ' αυτές. Ακολούθως όταν ρωτήθηκε από την Πλημμελειοδίκη, αν προτιμά να δώσει θρησκευτικό ή πολιτικό όρκο (κατ' άρθρο 218 του ΚΠΔ ως ισχύει σήμερα), επέλεξε τον θρησκευτικό όρκο και αφού εξετάστηκε κατέθεσε τα εξής: «Με την πρώτη κατηγορούμενη ήμασταν συνέταιροι στις δύο εταιρείες. Είχαμε μεγάλη ανάγκη για να δανειστούμε. Συναίνεσε και εκείνη και δώσαμε και τα χέρια. Δεν έγινε ιδιωτικό συμφωνητικό δανείου, γιατί ήταν γνωστός μας. Ήταν κινέζικα εστιατόρια. Εγγύηση για τα δάνεια; Τα χρήματα τα χρησιμοποίησαν για να κάνουν ρύθμιση στο ΙΚΑ. Αυτή είχε σκοπό να μεταβιβάσει το σπίτι και να μ' αφήσει έκθετη. Είμαι άνεργη σήμερα και ζω σ' ένα υπόγειο μαζί με τη θεία μου. Δεν ζητήθηκε από τον κύριο Π. κάτι. Ο ίδιος ήταν καλόπιστος. Και οι δύο μας διαχειριζόμασταν την εταιρεία. Αλλά εγώ δεν τα ήξερα καλά. Εγώ έχω ένα σπίτι στο όνομα μου και είμαι πρόσφυγας από την Α.. Η πρώτη κατηγορούμενη ήξερε την οφειλή και επί τούτου το μεταβίβασε το ακίνητο γιατί δεν πλήρωσε ούτε ένα ευρώ και δεν έχει διάθεση να το κάνει. Οι εταιρείες είναι σε εκκαθάριση, καταγγέλθηκαν. Τα μαγαζιά λειτουργούσαν από το 2000. Από τότε ήταν γνωστός ο Π. και υπήρχε φιλία πέντε με έξι ετών και με τις δύο μας. Και οι δύο ζητήσαμε χρήματα για συγκεκριμένους λόγους. Θεωρήσαμε τα βιβλία με τα χρήματα του. Δεν μπορούσαμε αλλιώς να θεωρήσουμε τα βιβλία. Ήμασταν και οι δύο κατηγορούμενες. Δεν μπορούσε να κάνει τις διαδικασίες. Τα συμβόλαια τα έκανε σε ένα πεντάμηνο. Είναι πάνω από 80 ετών η μητέρα της. Δεν έχει άλλο ακίνητο η κατηγορούμενη. Χρωστάμε και στην Ε. και για τον ίδιο λόγο της έκανε μήνυση η Ε.. Οι δύο συμβάσεις δεν έγιναν γραπτά αλλά δώσαμε τα χέρια. Δεν ήταν απαραίτητο να κάνουμε συμβάσεις. Ήμασταν και οι δύο συνδιαχειριστές. Δεν μπορούσαμε να δανειστούμε από Τράπεζα. Έψαχνα να βρω δανεικά χρήματα από γνωστούς. Ο λογιστής τα γνωρίζει αυτά. Αν καταγράφηκαν από τον λογιστή; πιστεύω ότι τα έκανε. Εγώ δεν τα έχω όμως. Τα δύο ποσά δεν δόθηκαν μαζί. Το πρώτο ποσό δόθηκε το 2007 χειμώνα προς τις γιορτές και το άλλο δύο με τέσσερις μήνες μετά. Η πρώτη κατηγορούμενη όταν δόθηκαν τα ποσά ήταν εκεί. Το δάνειο της Ε., το πλήρωνα μέχρι πρόσφατα εγώ. Τι να κάνω, να πάω φυλακή;»

Ακολούθως η Πλημμελειοδίκη κάλεσε το μάρτυρα κατηγορίας Σ. Β., ο οποίος όταν ρωτήθηκε για την ταυτότητα του, απάντησε ότι ονομάζεται Σ. Β.

ότι γεννήθηκε στο Γ. Ν. Ζίχνης Σερρών, το έτος 1958, ότι είναι συνταξιούχος πυροσβέστης, κάτοικος Θεσσαλονίκης, Έλληνας και Χριστιανός Ορθόδοξος, ότι γνωρίζει τις κατηγορούμενες και δεν συγγενεύει μ' αυτές. Ακολούθως όταν ρωτήθηκε από την Πλημμελειοδίκη, αν προτιμά να δώσει θρησκευτικό ή πολιτικό όρκο (κατ' άρθρο 218 του ΚΠΔ ως ισχύει σήμερα), επέλεξε τον θρησκευτικό όρκο και αφού εξετάστηκε κατέθεσε τα εξής: «Με την πρώτη κατηγορούμενη είμαστε γνωστοί. Γνωρίζω για ένα χαρτί που έπρεπε να το υπογράψει, αλλά τη συμβούλευσα να ρωτήσει δικηγόρο. Δόθηκε το χαρτί αλλά η πρώτη κατηγορούμενη δεν το υπέγραψε. Για ένα δάνειο έλεγε απ' ότι θυμάμαι. Έλεγε ότι θα έδινε ο Π. δάνειο στις εταιρείες αλλά θα υπέγραφε ότι τα πήρε η ίδια και γι' αυτό της είπα να μην υπογράψει και να συμβουλευθεί δικηγόρο. Δεν τον ξέρω τον κύριο Π.. Ξέρω μόνο απ' αυτά που άκουγα. Το έχω δει το συμφωνητικό. Δεν ξέρω αν έχει υπογραφή. Εγώ έχω δανείσει πολλές φορές και δεν έχω κάνει χαρτιά. Σε φίλους μου έχω δανείσει. Δεν δόθηκαν αυτά τα χρήματα κατά τη γνώμη μου. Δεν γνωρίζω κάτι άλλο. Για τη δωρεά στη μάνα της, αυτά είναι οικογενειακά τους και δεν γνωρίζω κάτι. Ο Π. δεν ήταν φίλος με την Α.. Ούτε καν γνωρίζονταν. Με την Κ. ο Π. ήταν ζευγάρι απ' ότι ξέρω». Στο σημείο αυτό η συνήγορος υπεράσπισης των κατηγορουμένων επέδειξε στο μάρτυρα κατηγορίας το φωτοαντίγραφο του συμφωνητικού σύμβασης δανείου. Ο μάρτυρας κατηγορίας σε σχετική με αυτό, ερώτηση της συνηγόρου, είπε τα εξής: «Ναι αυτό ήταν. Ο λόγος που δεν το υπέγραψε ήταν γιατί το συμφωνητικό έλεγε, ότι τα λεφτά τα παίρνει αυτή και όχι η εταιρεία. Απ' ότι γνωρίζω οι εταιρείες πήγαιναν καλά, δούλευαν. Γνωριζόμασταν με τον αδελφό της πρώτης κατηγορουμένης. Είχαν προβλήματα μετά από ένα ατύχημα και επειδή υπήρχε ένα θέμα με το ακίνητο ως προς το μέρος που αναλογούσε στον αδελφό της, γι' αυτό το λόγο το μεταβίβασε στην μητέρα της το σπίτι. Μένει στην Ιδέα δεν είχε με εταιρικά, για οφειλές. Δεν γνώριζε τίποτα απολύτως».

Ακολούθως η Πλημμελειοδίκη κάλεσε τη μάρτυρα κατηγορίας, που προτάθηκε από τον πολιτικώς ενάγοντα, Σ. Χ. του Ι., η οποία όταν ρωτήθηκε για την ταυτότητα της, απάντησε ότι ονομάζεται Σ. Χ. του Ι., ότι γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη, είναι 38 ετών, ασχολείται με τα οικιακά, Ελληνίδα και Χριστιανή Ορθόδοξη, ότι γνωρίζει τις κατηγορούμενες και δεν συγγενεύει μ' αυτές. Ακολούθως όταν ρωτήθηκε από την Πλημμελειοδίκη, αν προτιμά να δώσει θρησκευτικό ή πολιτικό όρκο (κατ' άρθρο 218 του ΚΠΔ ως ισχύει

σήμερα), επέλεξε τον θρησκευτικό όρκο και αφού εξετάστηκε κατέθεσε τα εξής: «Γνωρίζω τις κατηγορούμενες. Ήμουν υπάλληλος στην επιχείρησή τους. Γνωρίζω για το δάνειο. Χρωστούσαν σε Τράπεζες, Εφορίες και δεν μπορούσαν να πάρουν φορολογική ενημερότητα. Επειδή βρισκόντουσαν σε δυσμενή θέση, τους δάνεισε χρήματα ο κύριος Π.. Έκαναν συνεννόηση μεταξύ τους. Δεν ήμουν μπροστά. Το έμαθα από την κυρία Κ.. Γνωρίζω για το έγγραφο που δεν έχει υπογραφή. Μου το είπε ο κύριος Π.. Τον ρώτησα αν έκανε έγγραφο και γι' αυτό το ξέρω. Κόπηκαν επιταγές. Η μία ήταν προς Α. και ποσού 9.800 ευρώ. Οι επιταγές είναι ονομαστικές για το ΙΚΑ. Η Κ. είχε το 72%, ενώ λιγότερο είχε η Α.. Τα μοιραζόντουσαν. Ήταν φίλος και των δύο τους και ερχόταν τακτικά. Μου το είπε ότι αυτά δόθηκαν και για τις δύο εταιρείες. Τεράστια προβλήματα είχαν οι δύο εταιρείες. Το ξέρω γιατί δούλευα εκεί. Μπήκαν σε ρύθμιση με τα χρήματα αυτά. Από τότε που έδωσε τα χρήματα ο κύριος Π., πληρώθηκε το ΙΚΑ. Ξέρω ότι έκανε δωρεά στη μητέρα της λίγους μήνες -τέσσερις μήνες- μετά τα χρήματα. Είχε προβλήματα και δεν πήγαινε καλά. Εγώ δούλευα στην οδό Βύρωνος, προσλήφθηκα τον Οκτώβριο του 2002 και εργάστηκα εκεί για τέσσερα χρόνια και συγκεκριμένα από το 2002 έως το 2006. Τα έβλεπα τα προβλήματα. Δεν χρειάζονταν να τα συζητήσουμε. Το δάνειο έπρεπε να επιστραφεί δύο με τρεις μήνες από την χορήγησή του.

Σημειώνεται ότι οι παραπάνω μάρτυρες, οι οποίοι κλήθηκαν και εξετάστηκαν προφορικά, μετά την εξέτασή τους παρέμειναν στο ακροατήριο και η Πλημμελειοδίκης έδινε το λόγο στον Εισαγγελέα και στους διαδίκους, για να απευθύνουν, αν έχουν ερωτήσεις, προς τους μάρτυρες, οι ανωτέρω δε ρωτούσαν και οι μάρτυρες απαντούσαν σχετικά με τις ερωτήσεις, όπως αναφέρεται ειδικότερα στις καταθέσεις τους.

Στο σημείο αυτό η Πλημμελειοδίκης ανέγνωσε δημόσια στο ακροατήριο τα έγγραφα που αναγράφονται στο κατηγορητήριο της δικογραφίας, ήτοι: 1) το με αριθμό/23-04-2008 συμβολαιογραφικό έγγραφο της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Κ. Π., 2) το από 03-11-2002 καταστατικό της ομόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία «Α. Α. & ΣΙΑ ΟΕ», 3) την από 02-04-2001 τροποποίηση του καταστατικού της ομόρρυθμης εταιρείας υπό την επωνυμία «Α. Κ. & ΣΙΑ ΟΕ», 4) την από 17-03-2008 εξώδικο δήλωση καταγγελία του Ι. Π. κατά της «Α. Α. ΚΑΙ ΣΙΑ ΟΕ», 5) την από 17-03-2008 εξώδικο δήλωση καταγγελία του Ι. Π., κατά της «Α. Κ. & ΣΙΑ Ε», 6) τη με

αριθμό/14-03-2008 έκθεση επίδοσης και συνημμένη σε αυτή καταγγελία, 7) τη με αριθμό/14-03-2008 έκθεση επίδοσης και συνημμένη σε αυτήν καταγγελία, 8) τη με αριθμό/14-03-2008 έκθεση επίδοσης και συνημμένη σε αυτήν εξώδικη διαμαρτυρία.

Ακολούθως η Πλημμελειοδίκης ανέγνωσε δημόσια στο ακροατήριο μετά από πρόταση και του Εισαγγελέα τα προσκομιζόμενα από τους συνηγόρους των διαδίκων έγγραφα ήτοι: 1) το φωτοαντίγραφο της από 20-12-2007 αίτησης έκδοσης τραπεζικής επιταγής της Ε., 2) την από 30-11-2007 αίτηση έκδοσης τραπεζικής επιταγής της Ε. και το φωτοαντίγραφο αυτής, 3) την από 20-12-2007 έκδοσης τραπεζικής επιταγής της Τράπεζας Π. και το φωτοαντίγραφο αυτής, 4) το φωτοαντίγραφο της με αριθμό/10-03-2009 ένορκης βεβαίωσης της Ζ. Γ. του Α., 5) την από 16-04-2013 αγωγή ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης με αριθμό κατάθεσης/2013, 6) τη με αριθμό/2011 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, (Τακτική Διαδικασία), 7) φωτοαντίγραφο του με αριθμό Τ2007/2308 κλητηρίου θεσπίσματος 8) το φωτοαντίγραφο του με αριθμό Τ2007/2303 κλητηρίου θεσπίσματος, 9) το φωτοαντίγραφο του από 17-12-2007 συμφωνητικού συμβάσεως δανείου, 10) το φωτοαντίγραφο της με αριθμό/2010 ένορκης βεβαίωσης της Ε. Γ. του Β., 11) τη με αριθμό 4 σελίδα των πρακτικών της με αριθμό 28280/2008 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, 12) φωτοαντίγραφο της με αριθμό 28280/2008 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (Διαδικασία Εκούσιας Δικαιοδοσίας).

Ακολούθως η Πλημμελειοδίκης ανέγνωσε δημόσια στο ακροατήριο τα προσκομιζόμενα από τη συνήγορο υπεράσπισης έγγραφα, και δη αποφάσεις, για την έκδοση των οποίων αναβλήθηκε η συζήτηση της υπόθεσης, ήτοι: 1) το επικυρωμένο αντίγραφο της με αριθμό 12069/2013 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (Τακτική Διαδικασία), 2) Το επικυρωμένο αντίγραφο της με αριθμό 24664/2011 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (Τακτική Διαδικασία) και 3) Το επικυρωμένο αντίγραφο της με αριθμό 525/2013 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης με ημερομηνία 20-09-2013 και συγκεκριμένα τα εξής: *«Εισάγεται προκειμένου να συζητηθεί σήμερα, ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, η με αρ. έκθεσης κατάθεσης/16-12-11 έφεση του πιο πάνω εκκαλούντος που στρέφεται*

κατά των πιο πάνω εφεσίβλητων και της με αριθμό 24.664/2011 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης. Η πληρεξούσια δικηγόρος του εκκαλούντος, αφού έλαβε το λόγο από την Πρόεδρο, δήλωσε ότι παραιτείται από το δικόγραφο της εν λόγω έφεσης και συνεπώς αυτή θεωρείται ότι δεν ασκήθηκε, καθώς και από το δικαίωμα. Η πληρεξούσια δικηγόρος της παριστάμενης (2^{ης}) εφεσίβλητης αφού έλαβε το λόγο από την Πρόεδρο, δεν πρόβαλλε αντίρρηση κατά της παραπάνω παραιτήσεως».

Η Πλημμελειοδίκης ρώτησε τον Εισαγγελέα και τους διαδίκους αν θέλουν να προβούν σε δηλώσεις, εξηγήσεις και παρατηρήσεις σχετικά με τις καταθέσεις των μαρτύρων κατηγορίας και των εγγράφων που αναγνώστηκαν δημόσια στο ακροατήριο και αυτοί απάντησαν αρνητικά.

Η συνήγορος υπεράσπισης των κατηγορουμένων αφού έλαβε το λόγο, είπε ότι και για τις δύο αγωγές έχουν τελεσιδικήσει οι αποφάσεις και έχει παραιτηθεί ο μηνυτής και από το δικόγραφο και από το δικαίωμα.

Ο συνήγορος της πολιτικής αγωγής αφού έλαβε το λόγο, είπε τα εξής: «Παρόλο που ανέλαβα την υπόθεση προ δεκαημέρου, την είδα την απόφαση του Εφετείου με την παραίτηση και είδα ότι επί της απόφασης με αντικείμενο την διάρρηξη καταδολιευτικής δικαιοπραξίας το δικαστήριο ανέστειλε και έκτοτε δεν έγινε κλήση».

Στη συνέχεια η Πλημμελειοδίκης κάλεσε σε απολογία την κατηγορουμένη Α. Α. του Μ., η οποία είπε τα εξής: «Δεν έχω δώσει κάποιο έγγραφο. Δεν πήρα χρήματα. Τον κύριο Π. τον έχω δει δύο με τρεις φορές το πολύ. Ήταν σύντροφος της κυρίας Κ.. Εγώ δούλευα και στα δύο καταστήματα. Δεν ήμουνα μπροστά στα χρήματα που δόθηκαν στο ΙΚΑ. Τα ξέραμε τα χρέη μας στο ΙΚΑ και τα μαζεύαμε και τα είχαμε. Συγκεκριμένα τα χρήματα τα είχε η κυρία Κ., γιατί είχε το μεγαλύτερο ποσοστό. Έλεγε να μην τα δώσουμε στο ΙΚΑ και να κάνουμε ανακαίνιση στο μαγαζί. Τα μαγαζιά δούλευαν πολύ καλά και γι' αυτό άνοιξαν και άλλο μαγαζί με τον ίδιο μάγειρα και την ίδια ονομασία και τον ίδιο τιμοκατάλογο. Η μεταβίβαση του σπιτιού έγινε για καθαρά οικογενειακούς λόγους. Μετά από ένα τροχαίο που είχα, είχα προβλήματα με τον αδελφό μου και έτσι θεώρησα σωστό να δώσω το σπίτι πάλι πίσω στην μητέρα μου».

Μετά το τέλος της απολογίας της πρώτης κατηγορουμένης, η Πλημμελειοδίκης απηύθυνε προς αυτήν ερωτήσεις, μετά έδωσε το λόγο στον

Εισαγγελέα, για να απευθύνει και αυτός αν έχει ερωτήσεις, αυτός απηύθυνε σχετικές προς την κατηγορούμενη ερωτήσεις, στις οποίες η κατηγορούμενη απάντησε όπως αναφέρεται στην απολογία της.

Η Πλημμελειοδίκης ρώτησε τον Εισαγγελέα και τους διαδίκους, αν έχουν ανάγκη από συμπληρωματική εξέταση ή διασάφηση και αυτοί αφού απάντησαν αρνητικά, η Πλημμελειοδίκης κήρυξε το τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας.

Κατόπιν ο Εισαγγελέας έλαβε πάλι το λόγο από την Πλημμελειοδίκη και αφού ανέπτυξε την κατηγορία, είπε τα εξής: «Η κατηγορούμενη ψεύδεται. Όλοι οι ισχυρισμοί είναι ψευδείς και δεν επιβεβαιώθηκαν από την ακροαματική διαδικασία. Τα πράγματα είναι όπως αναφέρονται στο κατηγορητήριο. Ο εγκαλόν χορήγησε δάνειο. Καταρτίστηκαν οι συμβάσεις για τις ομόρρυθμες εταιρείες. Γνώριζε η πρώτη κατηγορούμενη ως ομόρρυθμος εταίρος και προκειμένου να αποφύγει τις συνέπειες προέβη στη μεταβίβαση του ακινήτου στην υπέργηρη μητέρα της». Μετά ταύτα πρότεινε να κηρυχθούν ένοχε αμφότερες οι κατηγορούμενες, όπως κατηγορούνται.

Ο συνήγορος της πολιτικής αγωγής, αφού έλαβε το λόγο από την Πλημμελειοδίκη, ανέπτυξε τις απόψεις του και είπε ότι συντάσσεται με την εισαγγελική πρόταση.

Η συνήγορος υπεράσπισης των κατηγορουμένων, αφού έλαβε το λόγο από την Πλημμελειοδίκη, ανέπτυξε την υπεράσπιση τους και ζήτησε την απαλλαγή των κατηγορουμένων, ελλείψει δόλου.

Η Πλημμελειοδίκης ρώτησε την παρούσα κατηγορούμενη, αν έχει να προσθέσει τίποτα για την υπεράσπιση της και αυτή απάντησε αρνητικά.

Κατόπιν η Πλημμελειοδίκης κήρυξε περαιωμένη τη συζήτηση.

Μετά από αυτά η Πλημμελειοδίκης με την παρουσία και της Γραμματέα κατάρτισε και αμέσως με παρόντες τους λοιπούς παράγοντες της δίκης δημοσίευσε την ταυτάριθμη με την παραπάνω απόφαση της, η οποία έχει ως εξής:

Σ Κ Ε Π Τ Ι Κ Ο

Κατά το άρθρο 397 § 1 του ΠΚ ο οφειλέτης που με πρόθεση ματαιώνει ολικά ή εν μέρει την ικανοποίηση του δανειστή του, βλάπτοντας, καταστρέφοντας ή καθιστώντας χωρίς αξία, αποκρύπτοντας ή απαλλοτριώνοντας χωρίς ισότιμο και αξιόχρεο αντάλλαγμα οποιοδήποτε

περιουσιακό του στοιχείο, κατασκευάζοντας ψεύτικα χρέη ή ψεύτικες δικαιοπράξεις, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών ή χρηματική ποινή, αν η πράξη δεν υπόκειται σε βαρύτερη ποινή, σύμφωνα με άλλη διάταξη. Απαλλοτρίωση κατά την έννοια της παραγράφου 1 του ως άνω άρθρου είναι κάθε νομική διάθεση με την οποία αποχωρίζεται ο οφειλέτης τα περιουσιακά του στοιχεία, χωρίς ισότιμο και αξιόχρεο αντάλλαγμα, εφόσον με τη διάθεση αυτή αποκλείεται ή ματαιώνεται η δυνατότητα του δανειστή προς ικανοποίηση της απαίτησης του. Ο αποχωρισμός αυτός και η μεταβίβαση, το περιουσιακού στοιχείου επί εκποίησης ακινήτου, επέρχεται από την μεταγραφή της σύμβασης (άρθρα 1033, 1192 αρ. 1, 1198 του ΑΚ), στο χρόνο της οποίας τοποθετείται και ο χρόνος τέλεσης του εγκλήματος της καταδολίευσης δανειστών, αφού το μεταβιβασθέν καθίσταται νομικώς απρόσιτο στην αναγκαστική εκτέλεση και όχι στο χρόνο κατάρτισης της μεταβιβαστικής σύμβασης, με μόνη την οποία δεν αποξενώνεται ο οφειλέτης του περιουσιακού του στοιχείου, αφού ο δανειστής έχει τη δυνατότητα να ικανοποιηθεί από αυτό ολικά ή μερικά με την επιβολή επ' αυτού αναγκαστικής εκτέλεσης (ΑΠ 2672/2008). Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της καταδολίευσης δανειστών, απαιτείται, αντικειμενικώς, η ολικώς ή μερικώς ματαίωση της ικανοποίησης της απαίτησης του δανειστή με έναν από τους προαναφερόμενους τρόπους, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και εκείνος της απαλλοτρίωσης οποιουδήποτε περιουσιακού στοιχείου του οφειλέτη χωρίς ισότιμο και αξιόχρεο αντάλλαγμα, υποκειμενικούς δε δόλους, ο οποίος περιλαμβάνει τη γνώση, έστω και με την έννοια του ενδεχόμενου δόλου (της αμφιβολίας), της ύπαρξης απαίτησης εναντίον του από συγκεκριμένη νομική αιτία και τη θέληση ή την αποδοχή της ματαίωσης της ικανοποίησης της απαίτησης του δανειστή με τη γενόμενη χωρίς ισότιμο και αξιόχρεο αντάλλαγμα απαλλοτρίωση, πράγμα το οποίο συμβαίνει, οσάκις το κατά τα άνω απαλλοτριούμενο αποτελεί το μοναδικό περιουσιακό στοιχείο ή οσάκις τα εναπομένοντα μετά τη γενομένη απαλλοτρίωση περιουσιακά στοιχεία, εν όψει της αξίας τους, δεν επαρκούν για την ολοσχερή ικανοποίηση της απαίτησης του δανειστή (ΑΠ 283/2012, ΤΝΠ Νόμος). Περαιτέρω, κατά το άρθρο 46 § 1 περ. β' του Π.Κ με την ποινή του αυτουργού τιμωρείται, όποιος με πρόθεση παρέσχε άμεση συνδρομή στο δράστη κατά τη διάρκεια της άδικης πράξης και στην εκτέλεση της πράξης αυτής (κύριας

πράξης). Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι για τη στοιχειοθέτηση της άμεσης συνέργειας απαιτείται α) δόλος του άμεσου συνεργού, δηλαδή, ηθελημένη παροχή συνδρομής στον πράπτοντα εν γνώσει ότι αυτή παρέχεται κατά την εκτέλεση της άδικης πράξης και β) παροχή άμεσης συνδρομής κατά την τέλεση και κατά τη διάρκεια εκτελέσεως της κύριας πράξης, συνδεόμενη προς αυτή κατά τρόπο, ώστε χωρίς τη βοηθητική ενέργεια του άμεσου συνεργού δεν θα ήταν δυνατή, με βεβαιότητα, η διάπραξη του εγκλήματος κάτω από τις περιστάσεις που έχει διαπραχθεί (ΑΠ 537/2012, ΤΝΠ Νόμος).

Στην προκείμενη περίπτωση, από την κύρια αποδεικτική διαδικασία γενικά, τη χωρίς όρκο κατάθεση του πολιτικώς ενάγοντα, τις καταθέσεις των μαρτύρων κατηγορίας που εξετάστηκαν ενόρκως στο ακροατήριο, τα έγγραφα που αναγνώστηκαν δημόσια στο ακροατήριο, σε συνδυασμό και με την απολογία της πρώτης κατηγορουμένης, αποδείχθηκε και το Δικαστήριο πείσθηκε ότι στις 16-5-1995 η πρώτη κατηγορούμενη εισήλθε στην ομόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία «Ι. Κ. – Α. Κ. ΟΕ» ως ομόρρυθμο μέλος με ποσοστό 10 %, μετά, δε, από εκχωρήσεις μεριδίων και τροποποιήσεις της εταιρίας με το από 2-4-2001 ιδιωτικό συμφωνητικό, που δημοσιεύθηκε νόμιμα στα βιβλία εταιριών του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης στις 15-5-2001 με αριθμό 1463, η συμμετοχή της πρώτης κατηγορούμενης στην εταιρία, της οποίας η επωνυμία ορίστηκε σε «Α. Κ. και Σια ΟΕ» και έδρα στη Θεσσαλονίκη, Β. 7, διαμορφώθηκε σε 28 % και της Α. Κ. (α' μάρτυρα κατηγορίας) σε ποσοστό 72 %. Ακολούθως, στις 3-11-2002 η πρώτη κατηγορούμενη συνέστησε με την Α. Κ. δεύτερη ομόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία «Α. Α. και Σια ΟΕ», και έδρα στην Καλαμαριά Θεσσαλονίκης, Π. 72, με συμμετοχή στην εταιρία για την πρώτη κατηγορούμενη ποσοστό 28 % και για την Α. Κ. ποσοστό 78 %. Σκοπός και των δύο ως άνω εταιριών ήταν η σύσταση, λειτουργία και εκμετάλλευση κέντρων εστιατορίων και διασκέδασης, όπου θα προσφέρονται κυρίως κινέζικα φαγητά και γενικότερα φαγητά ασιατικής κουζίνας και οποιασδήποτε άλλης χώρας, η παρασκευή και πώληση φαγητών και γλυκών ασιατικής και οποιασδήποτε κουζίνας σε πακέτο, και άλλων σχετικών δραστηριοτήτων. Στον έκτο (6^ο) όρο των καταστατικών των ανωτέρω δύο εταιριών αναφέρεται ότι διαχειρίστριες της εταιρίας ορίζονται και οι δύο εταίροι, οι οποίες θα εκπροσωπούν την εταιρία από κοινού. Η εταιρία δεσμεύεται και αναλαμβάνει έγκυρα υποχρεώσεις όταν κάτω από την εταιρική επωνυμία

υπογράφουν και οι δύο εταίροι. Μπορούν όμως εάν επιθυμούν να χορηγήσουν με συμβολαιογραφικό έγγραφο πληρεξουσιότητα σε τρίτο (για την πρώτη εταιρία) ή η μία στην άλλη (για τη δεύτερη εταιρία) για εκπροσώπηση της εταιρίας. Ρητά συμφωνείται ότι δικαιοπραξίες, τις οποίες συνάπτει η εταιρία μέχρι του ποσού των 600.000 δραχμών (= 1.760,82 ευρώ ήδη) (για την πρώτη εταιρία) και των 1.700 ευρώ (για τη δεύτερη εταιρία) είναι έγκυρες, εφόσον τις συνάπτει και υπογράφει κάτω από την εταιρική επωνυμία η κάθε μία διαχειρίστρια χωριστά, η οποία και μπορεί και να αναλαμβάνει το παραπάνω ποσό, από Τράπεζες, Υπηρεσίες και άλλους Οργανισμούς, χωρίς τη σύμπραξη της άλλης. Παρά τον ανωτέρω όρο των καταστατικών των εταιριών, η Α. Κ. συμφώνησε προφορικά με τον πολικώς ενάγοντα, Ι. Π., λόγω της φιλικής σχέσης που τους συνέδεε, να λάβει ως δάνειο α) για την ομόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία «Α. Α. και Σια ΟΕ» στις 30-11-2007 το ποσό των 9.807 ευρώ, και β) για την ομόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία «Α. Κ. και Σια ΟΕ» στις 20-12-2007 το ποσό των 17.150,71 ευρώ, χωρίς τη συμφωνία, συγκατάθεση, συναίνεση ή έγκριση της πρώτης κατηγορούμενης, γεγονός που επιβεβαιώνεται από το ανυπόγραφο χειρόγραφο συμφωνητικό σύμβασης δανείου με ημερομηνία 17-12-2007 ύψους 33.000 ευρώ μεταξύ του πολιτικώς ενάγοντα, ομόρρυθμης εταιρίας, χωρίς προσδιορισμό της επωνυμίας, και της πρώτης κατηγορούμενης ως ομόρρυθμου μέλους της εταιρίας. Επιπλέον, και μετά από τα προβλήματα συνεργασίας μεταξύ της πρώτης κατηγορούμενης και της Α. Κ., στις 14-3-2008 η πρώτη κατηγορούμενη κατήγγειλε τις προαναφερόμενες δύο ομόρρυθμες εταιρίες, και επέδωσε στον πολιτικώς ενάγοντα εξώδικη διαμαρτυρία - πρόσκληση και δήλωση, με την οποία αρνείται την οποιαδήποτε συμφωνία ή έγκριση του δανείου που έλαβε η Α. Κ.. Εξάλλου, και οι καταγγελίες ατόκου δανείου του πολιτικώς ενάγοντος απευθύνθηκαν και επιδόθηκαν στις εταιρίες, μετά τις καταγγελίες της πρώτης κατηγορούμενης. Περαιτέρω, η ανυπαρξία απαίτησης του πολιτικώς ενάγοντος από τα προαναφερόμενα δάνεια σε βάρος της πρώτης κατηγορούμενης κρίθηκε τελεσίδικα από τα αρμόδια πολιτικά Δικαστήρια, όπως προκύπτει α) από τη με αριθμό 24664/2011 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, η οποία κατέστη τελεσίδικη με την παραίτηση από το δικόγραφο και από το δικαίωμα της με αριθμό κατάθεσης/16-12-2011 έφεσης, και β) από τη με αριθμό 12069/2013 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, ως

εφετείο. Πρέπει ακόμη να αναφερθεί ότι η κατάθεση της μάρτυρος Σ. Χ. δεν δύναται να αναιρέσει τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά, διότι πρώτον η ίδια κατέθεσε ότι εργαζόταν μέχρι το έτος 2006 στην επιχείρηση της εταιρίας με την επωνυμία «Α. Κ. και Σια ΟΕ» και δεν ήταν παρούσα σε οποιαδήποτε συμφωνία για δάνειο, και δεύτερον αντιφατικά καταθέτει ότι γνωρίζει τα γεγονότα περί δανείου από την Α. Κ. και τον πολιτικώς ενάγοντα, ενώ δεν εργαζόταν ως υπάλληλος της επιχείρησης το έτος 2007, και ακολούθως ότι γνώριζε τα προβλήματα των επιχειρήσεων και δεν χρειάζονταν να τα συζητήσει με την πρώτη κατηγορούμενη και την Α. Κ.. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, και εφόσον δεν αποδείχθηκε αντικειμενική υπόσταση του αδικήματος της καταδολίευσης δανειστή για την πρώτη κατηγορούμενη, πολύ δε περισσότερο της άμεσης συνέργειας σε καταδολίευση δανειστή για τη δεύτερη κατηγορούμενη, πρέπει αμφότερες να κηρυχθούν αθώες.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ με παρούσα την πρώτη κατηγορουμένη, Α. Α. του Μ., κάτοικο Θεσσαλονίκης, και με παρούσα δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της τη δεύτερη κατηγορουμένη, Μ. χήρα Μ. Α., το γένος Ι. Σ., κάτοικο Ο. Έβρου.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ τις κατηγορούμενες αθώες του ότι στη Θεσσαλονίκη, στις 23-04-2008, τέλεσαν τις εξής αξιόποινες πράξεις: Α) Η πρώτη κατηγορούμενη Α. Α., ενώ ήταν οφειλέτης, με πρόθεση ματαίωσε ολικώς την ικανοποίηση του δανειστή της, απαλλοτριώνοντας χωρίς ισότιμο και αξιόχρεο αντάλλαγμα περιουσιακό της στοιχείο. Συγκεκριμένα, ενώ γνώριζε ότι ο ήδη εγκαλών Ι. Π. του Θ., στις 30-11-2007, είχε χορηγήσει δάνειο ποσού 9.800 ευρώ, στην ομόρρυθμη εταιρεία με την επωνυμία «Α. Α. και Σια Ο.Ε.» και στις 20-12-2007, είχε χορηγήσει δάνειο ποσού 17.150 ευρώ, στην ομόρρυθμη εταιρεία με την επωνυμία «Α. Κ. και Σια Ο.Ε.», και περαιτέρω, ενώ γνώριζε ότι είχε υποχρέωση να εξοφλήσει τα ανωτέρω δάνεια μέχρι τις 20-02-2008, ως ομόρρυθμη εταίρος των ανωτέρω εταιρειών, εντούτοις αυτής, κατά τον ανωτέρω χρόνο (23-04-2008), με το με αριθμό/23-04-2008 συμβόλαιο δωρεάς εν ζωή της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Κ. Π., μεταβίβασε κατά κυριότητα, στη δεύτερη κατηγορουμένη Μ. Α., η οποία είναι μητέρα της, ένα διαμέρισμα ιδιοκτησίας της, το οποίο βρίσκεται στην Κ. Θεσσαλονίκης, στον τρίτο

όροφο της επί της οδού πολυώροφης οικοδομής, 76,38 τμ, αξίας, σύμφωνα με το σύστημα του αντικειμενικού 123.506,46 ευρώ. Με την απαλλοτρίωση του ανωτέρω περιουσιακού της στοιχείου, η οποία έγινε χωρίς ισότιμο και αξιόχρεο αντάλλαγμα, ματαίωσε ολικώς και από πρόθεση την ικανοποίηση του εγκαλούντος, ενώ γνώριζε ότι ο τελευταίος διατηρούσε τις ανωτέρω εκκαθαρισμένες απαιτήσεις εναντίον της ως ομόρρυθμης εταίρου των ανωτέρω εταιριών με τις επωνυμίες «Α. Α. και Σια Ο.Ε.» και «Α. Κ. και Σια Ο.Ε.», ύψους 9.800 ευρώ και 17.150 ευρώ, αντιστοίχως και δεν είχε τη δυνατότητα να εισπράξει τα οφειλόμενα ποσά. Β) Η δεύτερη κατηγορούμενη Μ. Α. με πρόθεση παρέσχε άμεση συνδρομή στην πρώτη κατηγορουμένη Α. Α. κατά τη διάρκεια της ως άνω υπό στοιχείο Α κύριας πράξης της καταδολίευσης δανειστή και στην εκτέλεση αυτής. Συγκεκριμένα, αποδέχθηκε τη διαλαμβανόμενη στην υπό στοιχείο Α πράξη μεταβίβαση λόγω δωρεάς του ανωτέρω διαμερίσματος ιδιοκτησίας της πρώτης κατηγορουμένης προς αυτή, χωρίς να καταβάλει ισότιμο και αξιόχρεο αντάλλαγμα, ενώ γνώριζε ότι προέβαινε στην κατάρτιση της ως άνω καταδολιευτικής δικαιοπραξίας, για να ματαιώσει την ικανοποίηση του εγκαλούντος Ι. Π. του Θ., ο οποίος διατηρούσε εκκαθαρισμένες απαιτήσεις εναντίον της πρώτης κατηγορουμένης ως ομόρρυθμης εταίρου των ανωτέρω εταιριών με τις επωνυμίες «Α. Α. και Σια Ο.Ε.» και «Α. Κ. και Σια Ο.Ε.», ύψους 9.800 ευρώ και 17.150 ευρώ, αντιστοίχως και δεν είχε τη δυνατότητα να εισπράξει τα οφειλόμενα ποσά, κατά τα εκτιθέμενα στην υπό στοιχείο Α πράξη.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε αμέσως στο ακροατήριο σε δημόσια συνεδρίαση.

Θεσσαλονίκη, 9 Μαΐου 2014

Η ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ